

O PEJSCĀ•CH A LIDECH 10.

PondĀ•lĀ-, 19 prosinec 2022

Po tĀ™Ā-letĀ© prĀjci v restauraci u Prahy jsme s Ā¾enuĀjkou dostali moĀ¾nost postarat se o rekreaĀ•nĀ- objekt velkĀ©ho podniku v KrkonoĀjĀ-ch. VrĀjtili jsme se zpĀt do Pece pod SnĀĀ¾kou, kde jsme se spolu seznĀjili. MalĀ½ hotel vonĀl novotou, podnik provedl rozsĀhlou rekonstrukci. Alenka obdivovala velkĀ½ plynovĀ½ sporĀjk a jinĀj zaĀ™Ā-zenĀ-, jeĀ¾ jĀ-ulehĀĀ- pĀ™ipravit, snĀ-dani, obĀd a veĀ•eĀ™i pro padesĀjt rekreaĀtĀ. K ruce mĀla Ā•ipernou pomocnici JiĀ™inku.

JĀj pracoval v nĀkolika

funkcĀ-ch. ĀšĀ•etnĀ-, domovnĀ-k, Ā™idiĀ• dovĀjĀ¾ejĀ-cĀ- proviant a kufrы rekreaĀtĀ, Ā•istĀ© povleĀ•enĀ-, ĀĀ-ĀjnĀ-k obsluhujĀ-cĀ- hosty, topiĀ• v kotelnĀ a sprĀjvce.

V poĀtu tĀ™Ā- jsme to zvlĀdli.

Po roce jsem na podniku vyloudil dalĀjĀ-ho zamĀstnance, domovnĀ-ka Petra. Petr byl ĀeskĀ½ nĀjmoĀ™nĀ-k, jeho kamarĀd ale opustil loĀ• natrvalo ve Ā vĀdsku, a Petr pĀ™iĀjel o prĀjci.

PrĀjce nĀjm zaĀala den po VĀjnocĀ-ch

a koncem dubna skonĀila zimnĀ- sezona. ĀĀyĀ™i mĀsĀ-ce bez jedinĀ©ho dne volna!

Po generĀlnĀ-m Ā°klidu

nĀsledovaly dva mĀsĀ-ce klidu. JedinĀj starost byla odvĀzt synky, jednoho do Ājkoly, druhĀ©ho do Ājkolky a opĀt vyzvednout. Odpoledne, kdyĀ¾ tato povinnost padla na Alenku, jsem si udĀlal vĀ½let ObĀ™Ā-m dolem do kiosku u ObĀ™Ā- boudy, navĀjtĀ-vit Prcka - jak jej mĀ-stnĀ- pokĀ™tili. Sotva jsem vstoupil, uvĀtal mĀ obrovskĀ½ dlouhohĀ½ Ā•ernĀ½ pes. "To je Tonda", nĀmeckĀj doga, a jsou mu asi dva roky, informoval mĀ Prcek, "pĀ™iĀjel ke mnĀ asi pĀ™ed dvĀma tĀ½dny a nikdo jej nehledĀj, myslĀ-m, Ā¾e je z Polska".

Jak toho halamu tady uĀivĀ-Āj,

Ā™Ā-kĀjm si, z mĀ© vlastnĀ- dvouletĀ© zkuĀjenosti v tĀchto prostorĀich vĀ-m, Ā¾e se zde horko tĀĀ¾ko naĀ¾erou myĀji.

DozvĀdĀl jsem se takĀ©, Ā¾e s

polskĀ½mi kasĀjrnami Prcek vykopal vĀjleĀ•nou sekeru, takĀ¾e z vojenskĀ© kuchynĀ nic, protoĀ¾e pĀ™i jednĀ© nĀjvĀjtĀ-vĀ kiosku si vojĀjci odnesli bez zaplacenĀ- pĀjr lahvĀ-vodky. Pro Tonda byla proto na zbytky z kuchynĀ cesta uzavĀ™ena.

PosedĀl jsem pĀjr hodin, nĀco

jsem popili a jĀj odchĀjel kdyĀ¾ se jiĀ¾ stmĀvalo. Vedle mne klusal Tonda.

Bylo pĀ™ed pĀlnocĀ-, kdyĀ¾ jsem

potevĀ™el dveĀ™e do loĀnice, vidĀ-m Ā¾e si Ā¾enuĀjka Ā•te. PoloĀila knihu, uvĀtala mĀ zamraĀ•enĀ½m pohledem. NeĀ¾ se staĀila nadechnout k dlouhĀ©mu monologu, Tonda proklouzl a pĀjr skoky byl u postele a prohlĀ-Ā¾el si ji.

Vydělá jen pár korun a hlava deku přes hlavu a prosila, abych tu obludu odvedl. Tonda jsem představitel, v krátkosti vyprávěl, jak jsem k nám přišel, a s námi bude bydlet. Nahléšil jsem, že jdeme na prázdnou kuchyni, protože já i Tonda máme hlad.

Cestou jsem Tondovi vyprávěl, že ta kněžna je zvyklá vařit pro padesát lidí, ale pro čtyřlennou rodinu ne, tak něco k snídávce určíme najdeme.

Ještě jsem v kuchyni nezvedl poklici z hrnce, a žena vplula v úpání do svého království. Tonda sledoval každou její krok. Beze slov vysypala do lavoru velkou hromadu špaget, nalila na to asi dva litry červené omáčky, v ní plavalo určíme pár kilo nadrobno nakrájených buřtů.

"Ohávat mu to snad nemusím", řekl chladně a vzdělala se.

Dvě bouchly hlasitěji než jindy. A co já... koulal jsem hladově do prázdných hrnců.

Tondovi jsem ustlal v kotelně na matraci, a šel vyčehlit problém na širokou postel.

Ráno se syni s Tondou skamarádili ihned, a má pošetilá obava se rozplynula. Tonda předvedl hřbetem mladšího Jirku o fous a Mark, aby přes něj viděl, si musel stoupnout na špičky. Již od prvního dne jsem měl - jak se šertem říká - dvojku na zádech. Tonda byl na kněžnu a za jeden knedlík by s kuchařkou Alenkou na kraj světa šel.

Společně jsme si uvažovali klidu a nebyl-li deštivý den, konaly se dlouhé procházky. Čas se nezastaví a tak opřít na těmi mášce hurá do práce. První večer půl den zaal trnitidenní turnus. Autobus přivezl z vnitřní manželské páry s malými dětmi. Na chatu Milá, jak se jmenovalo podnikové rekreační zařízení, to je dva kilometry do kopce, a tak jsem s dšpem jezdil nahoru dolů a vozil kufry a občas i děti.

Problém s Tondou začal již první den. Jak děti přišly s rodiči k chalupě, Tonda vstal každému hlavě děti. Vrtěl radostně ohřívá, je dokonce děťátko ržnu. Ozářval se pláň, rodiče zdvihali děti před tou obludou do náruče. Já s autem pryč a tak nakonec situaci ke zklamání synů, že se vteřně bavili, vyprávěla kuchařka Alenka. Zavázala Tonda do garáže, kde dlouze vyl.

Měl jsem v povinnosti správně chaty nově hosty uvést, což jsem učinil před večerem. Tondovo chování omluvil a slíbil, že bude trvale pod dozorem. Po půl dni již Tonda bál se vjími děti po louce u chalupy a pláň se neozval. Bylo jen málo hostů, kteří Tonda nemuseli a stávovali si.

Začátkem zřetě- jsem odjel na
14 denní- vřevik Horská sluby. Po návratu mářena se slzou v oku
informovala, ře Tonda je pryč. Utekl,
nebo jej někdo odvedl. V listopadu jsme emigrovali do Kanady, kde jsem se od
řenuřky jiř bez slz v oku dozvěřl pravdu, ře s domovně-kem Petrem našli Tondovi
precizně- domov u chovatele třto rasy a ře přin byl z Tondy velice nadřen.

O dalřech dvou peřscůch zase přetě-řitř. PEPA